

LIETUVIŲ ATGIMIMO ISTORIJOS STUDIJOS

6

*Juozas Čiulda. Trumpi
samprotavimai apie žemaičių
kalbos gramatikos taisykles*

1994

LIETUVIŲ ATGIMIMO ISTORIJOS STUDIJOS

6

Juozas Čiulda.

*Trumpi samprotavimai
apie žemaičių kalbos gramatikos taisykles*

Parengė Giedrius Subačius

VILNIUS

MOKSLO IR ENCIKLOPEDIJŲ LEIDYKLA 1993

**UDK 808. 82-087
Li-191**

Redakcinė kolegija:

Egidijus Aleksandravičius

Antanas Kulakauskas

Rimantas Miknys

Egidijus Motieka (vyriausasis redaktorius)

Giedrius Subačius

Antanas Tyla

„Lietuvių atgimimo istorijos studijoms“ rašykite šiuo adresu:
Užupio g. 8–18. 2007 Vilnius

Recenzavo dr. *Saulius AMBRAZAS* ir *Birutė VANAGIENĖ*

Gramatiką, laiškus ir dokumentus iš lenkų kalbos vertė *Giedrius SUBAČIUS*

Lotyniškuosius intarpus vertė ar parinko vertimus *Rasa JURGELĖNAITĖ*

ISBN 5-420-01224-3

© Giedrius Subačius, vertimas ir
parengimas, 1993
© Mokslo ir enciklopedijų leidy-
kla, apipavidalinimas, 1993

TURINYS

Pratarmė	5
<i>Giedrius Subačius. Juozas Ciulda ir jo gramatika</i>	7
<i>Halina Karaš, Nijolė Kolyté. Juozo Čiuldos gramatikos terminai ir kalba</i>	56
<i>Józef Czułdo. Krótkie pomysły o prawidłach grammatycznych języka Zmudzkiego</i>	79
<i>Juozas Ciulda. Trumpi samprotavimai apie žemaičių kalbos gramatikos taisykles</i>	223
Laiškai	359
J. Ciulda Motiejui Valančiui	360
J. Ciulda Stanislovui [?]	366
Adomas Zavadskis J. Ciuldai	367
J. Ciulda Vilniaus archeologijos komisijai	368
Dokumentai	373
J. Ciuldos krikšto metrikai	374
Slapta Juozo Valentinavičiaus nuomonė apie J. Ciuldą	374
Priedai	377
Paaiškinimai	378
Sutrumpinimai	381
„Samprotavimų“ lietuviškų žodžių registratorius	383
„Samprotavimų“ turinys	402
Anotacja	407
Summary	409
Zusammenfassung	411

PAAIŠKINIMAI

Čia publikuojamas vėlesnysis, 1855 m. paties Juozo Čiuldos perrašytas, dedikuotas Motiejui Valančiui ir iš karto jam padovanotas gramatikos rankraščio egzempliorius (sutrumpintai — MV). Ankstesnysis, rašytas 1854 m., vėliau, 1858 m., Čiuldos padovanotas Vilniaus archeologijos komisijai (sutrumpintai — AK), nuo čia publikuojamo mažai skiriasi, ir tai igalino daugumą jų skirtumų rengiant spaudai nurodyti išnašose.

Išnašose nurodomi visi žemaitiškų iliustracinių pavyzdžių skirtumai (išskyrus negausius skyrybos nesutapimus). Pavyzdžiui, spausdinamame MV rankraščio tekste prie žodžio *driegnumas* (l. 12v) pažymėta išnaša, kurioje nurodoma: „AK 11v „driegnūmas“.“ Tai reiškia, kad vietoj MV žodžio, pažymėto išnašos skaiciuku, ankstesniojo AK varianto 11-ajame verstame lape buvo kas kita, šiuo atveju — tas pats žodis, tik raidė ȳ su gravigo ženklu. Taip pat, pvz., MV 16 yra *šiksztas* su išnaša, kurioje sakoma: „AK 14 „šikstas“.“ Vadinas, reikia suprasti, kad AK buvo parašyta klaidingai, be raidės z, bet MV ištaisyta. Analogiskai ir kitais atvejais, kai išnašoje nepasakoma nieko daugiau, tik nurodoma AK varianto vieta ir tarp kabucių pateikiamas žodis ar teksto atkarpa, tai reiškia, kad, norint atkurti AK tekštą, vietoj išnaša pažymėto MV žodžio (visada tik vietoj ir tik vietoj vieno žodžio) reikia skaityti išnašos tekštą, pateiktą tarp kabucių. Pavyzdžiui, MV 41v pateikiami 4 pavyzdžiai: *tiewou, warpou, stogou, wyrszou* ir prie žodžio *stogou* nurodyta išnaša; joje sakoma: „AK 38 „kyrwiou, stogou“.“ Vadinas, AK yra ne 4, o 5 pavyzdžiai: *tiewou, warpou, kyrwiou, stogou, wyrszou*, t. y. MV variante žodis *kyrwiou* praleistas. Kai MV būna papildytas kokiui žodžiu, tai išnašoje tiesiog nurodoma, kad AK tokio žodžio nėra. Kur išnašų nėra, ten žemaitiška teksto dalis visai sutampa su AK (išskyrus skyrybą).

Lenkiškų gramatikos tekstu skirtumai išnašose taip pat sužymėti beveik visi. Tik prieš tai reikia įterpti, kad tiek originalus lenkiškas tekstas, tiek lietuviškas verslinis turi atskiras savarankiškas išnašas. Jos iš dalies kartojasi (tam, kad kiekvieną tekštą būtų galima skaityti savarankiškai), ypač ten, kur komentuojami žemaitiški pavyzdžiai. Tačiau daugelis tų išnašų, kuriuos rodo tik autorius lenkiško teksto redagavimą, ypač smulkius stilistinius taisymus, lietuviškame tekste nekartojamos. Pavyzdžiui, išnaša, nurodanti, kad MV 31 teksto žodžiai „polskie i łacińskie języki“ pakeisti iš AK 29 „w polskim i łacińskim językach“, i lietuvišką vertimą neperkelta. Antra vertus, kur taisymai ryškėlesni, t. y.: a) kur teksto struktūra pajudinta labiau arba b) kur ir mintis modifikuota, tokie pakitimai nurodomi ir lietuviško teksto išnašose; pavyzdžiui, išnašos: a) AK 27v tekstas „pardaviau aviną, nušoviau ožką“ iš sakinio pabaigos MV variante atkeltas kiek aukščiau (MV 29); b) AK 49 sakinio pabaiga „nebent būtų iš prigimties minkštas“ MV pakeista „nebent iš prigimties minkštas garsas neturėtų atitinkamo kietojo“ (MV

54v). Taigi i lietuviško teksto komentarus neperkelti tik tie abiejų raškraščių skirtumai, kurie apskritai išblėsta verčiami. Dar dera pridurti, kad lietuviškame tekste nurodomi kai kurių Čiuldos minimų autorų bibliografijos duomenys, nors lenkiškame — nenurodomi.

Taigi lenkiškų Čiuldos gramatikos tekštų (AK ir MV) skirtumai sužymėti beveik visi. Nepaženklinti tik labai gausūs skyrybos skirtumai (kableliai, taškai, kabliaitaškiai ir kt.) ir raidžių diakritinių ženkli nesutapimai (pastarieji iš dalies aprašyti Halinos Karaš ir Nijolės Kolytės straipsnyje). Tad komentarai leis palyginti abiejų Čiuldos lenkiškų tekštų leksiką, morfologiją, sintaksę, išskyrus skyrybą (ir su tuo susijusius sintaksės aspektus) bei kai kuriuos rašybos, t. y. diakritikų žymėjimo (ir kartu fonetikos) dalykus.

AK ir MV lietuviški iliustraciniai pavyzdžiai pateikiti skirtingai: AK jie paprastai pabraukti ištisine linija (arba iš viso nepabraukti), o MV visur įrašyti raudonu rašalu. Publikuojamame MV tekste visi raudonai Čiuldos įrašyti žodžiai pateikiami kursyvu (kursyvas tik raudonu rašalu rašytoms vietoms ir tevartojamas), o kur išnašose cituojami AK žodžiai, jie pateikiami pusjuodžiu šriftu, tai turi rodyti originalo pabraukimą ištisine linija.

Apskritai skelbiant originalųjį lenkišką tekštą visur stengtasi išlaikyti Čiuldos pabraukimus ištisine linija — jie spausdinami pusjuodžiu šriftu. Tačiau Čiulda braukdamas retkarčiais buvo nenuoseklus. Todėl verstame tekste jau stengtasi atstatyti tokią pabraukimo sistemą, kokią Čiulda siekė išlaikyti, nors retkarčiais suklýsdavo. Taigi originale išlaikomi neregularumai, o vertime — atitaisomi. Čia visų pirma turimas galvoje kai kurių antraščių išryškinimas, taip pat garsų, raidžių ar pan. žymėjimas — laikantis Čiuldos pabraukimo sistemos vertime vienodintas antraščių ryškinimas, visur nuosekliai pusjuodžiu šriftu sužymėti garsai, raidės ir pan.

Verčiant gramatiką nesistengta dirbtinai archaizuoti jos kalbos (tai yra atkurti kalbą, kuria XIX a. viduryje ji galėjo būti parašyta, ar bent atkurti maždaug tokį stiliaus archaiškumą, kokį lenkas šiandien jaustų skaitydamas Čiuldos lenkišką originalą). Tai mokslo kūrinys, ir verčiant visų pirma norėta kuo aiškiau, tiksliau pertekti autorius mintį.

Pasirinkus tokį vertimo būdą, kilo problemų dėl terminų. Čiulda visą gramatikos tekštą paraše lenkiškai, tik vienoje vietoje (MV 31) nurodė 8 žemaitiškus terminus — kalbos dalių pavadinimus. Mechaniskai vartoti vertime jų nebuvvo galima, visų pirma dėl kitos kai kurių dabartinės lietuvių kalbos gramatikos terminų reikšmės (pvz., Čiuldos *vardažodis* reiškia ‘dalyvis’, *vardas* — ‘vardažodis’, *žodis* — ‘veiksmažodis’, *pryžodis* — ‘prieveiksmis’), taip pat dėl nuoseklumo — juk kitus terminus, be šitų 8, vis tiek būtų reikėjė parinkti ne autentiškus Čiuldos pasiūlytus. Todėl terminai, kaip ir visas vertimas, daugiausia yra dabartiniai.

Žinoma, toks šiuolaikinimas tam tikrais atvejais yra problemiškas. Pavyzdžiu, verčiant dabartiniams terminams Čiuldos priebalsių pavadinimus *ciche* ‘tylieji’, t. y. ‘duslieji’, *glosne* ‘garsieji, balsiniai’, t. y. ‘skardieji’, pranyksta jo akcentuotas termino ryšys su balso vartojimu ar nevartojimu tariant vieną ar kitą priebalsį. Panasių dingsta Čiuldos pasirinkta termino motyvacija *słowo zaimkowe* ‘ivardinis’, t. y. ‘sangrąžinis veiksmažodis’ (sieta su *zajmek* ‘ivardis’), taip pat *przyrostek* ‘prieaugia’, t. y. ‘priešdėlis’.

Taip modernizuoti buvo paprasta, kur šiuolaikiniu terminu žymimės sąvokos apimtis sutapo su Čiuldos gramatikos. Tačiau taip supuolė ne visur. Tokiais nedažnais atvejais daryta išimtis, ir lietuviški terminai parinkti ne iš dabartinės lietuvių gramatikos, pavyzdžiu, *slowa nijakie versta niekatrieji veiksmažodžiai* (tradicinėje lotynų kalbos gramatikoje išskiriami veiksmažodžiai, apimantys kartu būsenos ir intranzityvinius veiksmažodžius).

Taip pat teko kurtis ar pritaikyti terminų tokioms sąvokoms, kurių modernioji lietuvių kalbos gramatika nevaroja. Pavyzdžiu, *slowa malodzielne versta mažaveiks-miai veiksmažodžiai* (reiškiantys vos ženklu veiksmą, pvz., žvilgterēti), *rozdzien-nik – skirtukas* (tai dviejų taškų „virš i diakritikas, kuri Čiulda linkęs patarti var-toti tada, kai prieš balsiu prasidedančią šaknį norima parodyti, jog priešdėlio pri-raidė i yra garsas, o ne minkštumo ženklas, pvz., priekēti, prāuga).

Vis dėlto retkarčiais ir tie terminai, kurie turi atitikmenis dabartinėje gramatikoje, versti iš naujo. Pavyzdžiu, tokioms žemaičių gramatikos sąvokoms, kaip pusdaly-viai, įvardžiuotiniai būdvardžiai, kuopiniai ir dauginiai skaitvardžiai, kurių neturi lenku kalba, Čiuldos, matyt, paties yra kurti lenkiški pavadinimai, atitinkamai *imiesłowy jednocośne* ar *współczesne, przymiotniki wyłączne, liczbowniki rzeczowne* ir *przymiotne*. Jie versti *vienlaikiais dalyviais, išskirtiniai būdvardžiai, daiktiniai* ir *ypatybiniai skaitvardžiai*, nes toks vertimas tiksliau nusako, kaip Čiulda suvokė šiuos gramatikos reiškinius, perteikia terminų naujumą, padeda nesurdyti Čiuldos klasifikacijos (pusdalyviai jam yra dalyvių rūšis).

I gramatikos teksta, tiek lenkiškaji originalą, tiek i lietuvišką vertimą, tarp laužinių skliaustų įterpti MV rankraščio lapų numeriai. Pavyzdžiu, įterpimas [68] reiškia, kad šioje vietoje prasideda 68-ojo MV lapo pirmasis puslapis, o [24v] – kad čia 24-ojo lapo antrojo puslapio, t. y. versto lapo, pradžia. Toks žymėjimas lenkiškajame tekste yra visiškai tikslus, o vertime – kartais apytikslis, nes ne visur tai įmanoma tiksliai nustatyti.